

ရှေ့ဆွေ

ကျားနယ်ဝဲ

၁၃၃၄ ခုနှစ် ဘက်လဆုတ် ၃ ရက် (၂၃-၁၂-၇၂)

ကျားကြီးရှာဖွေ

ဒီနေ့ ဝမ်းနည်းစွာ ဖုံးရွှေယုန်
 ဝမ်းနည်းစွာ ဝမ်းနည်းစွာ
 ငါတ်လမ်း-ပျဉ်းမနား မောင်နီသင်

ငါ၏ထံပါး၊ ဖြစ်စားသည့်၊
 လေးပါး ကပ်နီ၊ ငြိမ်ပျက်စိန်
 တို့.....

ဘုရား၊ ဘုရား

ဘုရား၊ ဘုရား

ဖုရား၊ ဖုရား

ရား၊ ရား

အလွန်ကြီးမားစွာ မဟာမြိုင် တောကြီးထဲ၌ ကျားတို့၏ အရှင်သခင် ဖြစ်သော ဗျူရှာဇာ
 ကျားမင်းသည် တစ်စုံညီနှင့် ညီလာခံခေါ်လျက် ရှိရာ....

စမန်မန်ပိုင်၊ ထုပ်... သည်။

... ငါ့ကိုယ်တော် ဖြတ်သည် - ကျွန်မပါ ဖြိုင်
တော သာမက၊ ဟိုဘက်က - ရေကြည်ဖြိုင်
တော ကိုပါ အုပ်ချုပ်မင်း လုပ်လိုတဲ့စိတ်
ဆန္ဒ ပြင်းပြ တော် မှုသည် - မောင်မင်း
များ

ယွန်စွာ လျော်ကန်သင့်ဖြတ်
တို့ - ဆန္ဒ တော်ကြီး
ဖြစ်ကြောင်းပါ
ဘုရား

.. ကိုင်း ... ပညာရှင် - များကြီး - မင်းကြီး များ
သဘောတူ ညွှန်ကြားသည်နှင့် ဒေသပို ...
ဆက်လက်ထမ်း
ဆောင်ရွက် ...
အဖော် စတုရန်း
အဖော် ထုံထိုင်း
တို့
ရှေ့တို့
ခ - စားစေ
များ

ရေကြည်ဖြိုင်တော ကို
ပိုင်သော - ဘုရင်လေးထံ
သွား ရောက်၍
ကျွန် ရာဇသံ
ဆက်စေ ...
မောင်မင်း
များ

ရာဇသံ

... အဲ - အဲ - ခဏ ခေကြအုံး ...

ကျားကြီး ရာဇာသည် ပြောပြော ဆိုဆိုနှင့်
နှုတ်ခမ်းမွေးတပင် ဆွဲနုတ်လိုက်ပြီး ....

အဖော်
ကျွန် ကျွန်

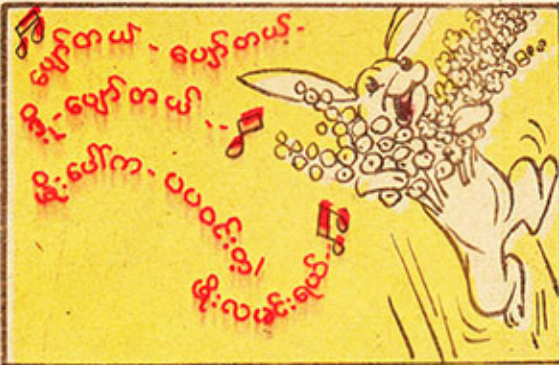
... အဲ ... ရာဇသံ - ကို ဖတ်စေပြီး လျှင်
ငါ့ကိုယ်တော် ဖြတ်၏ အင်အား ကိုသူတို့
သိရလေအောင် ... ရော့ ... ကျွန်နှုတ်ခမ်း
မွေး တော်ကြီး ကို
ဖြုတ်လိုက် ... သည်တော
မှ - နှုတ်ခမ်း မွေး ပိုင်ရှင်
ကျားဘုရင်သည် - အင်အား
မည်မျှ ကြီး သည်ကို -
အင် - ကို သိ လိမ့်
မည် ...

သို့ဖြင့် ကျားအမတ်နှစ်ဦးသည် ရေကြည်ဖြိုင်
တောဆီသို့ ချီတက်သွား လေ၏။

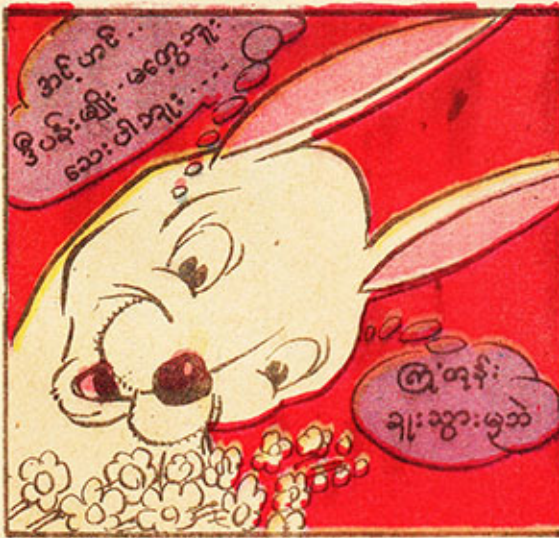

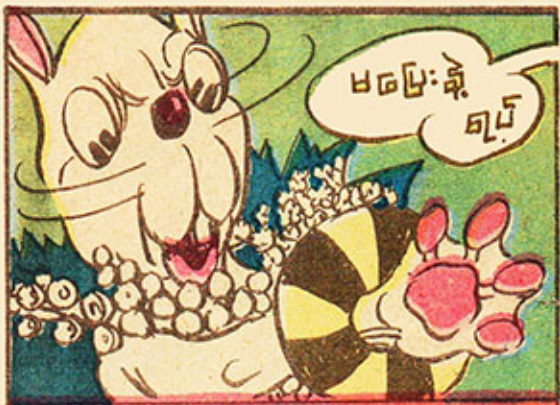
ထိုအချိန်တွင် ရေကြည်မြိုင် တောမှ ပန်းခူး ထွက်လာသော ဖိုးရွှေယုန်သည် အမှတ်မ ထင် နယ်စပ်တော့သို့ ရောက်လာ၏။

ပန်းချို တခုနားရောက်သောအခါ ပန်းပွင့် အဆန်းများကို မြင်ရသဖြင့် ....

အင်းဟင်... ဖိုးပန်းချို... မတွေ့ဘူး... သေးပါဘူး...
 အဲဒါနဲ့ ချိုးခွာမှတ်

ပန်းကို လှမ်းခူးလိုက်ရာ-ပန်းက သူ့လက်ကို ဆွဲထားပြီး အသံထွက်လာ၏။

... ဒါပေမယ့် - မကြောက်ပါနဲ့ - ဟဲ - ဟဲ - နင့်ကို ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး...
 ... ငါတို့ ဘုရင်ရဲ့ ရာဇသံ ပေးဖို့ လာတယ်။ နင့်တို့ ဘုရင် - သယ်မှာလဲ ... ဖြော့...

ကျနော်တို့ မှာ ဘုရင်ရယ်လို့ - မရှိပါဘူး။ အချင်းချင်း စုဝေးတိုင်ပင်ပြီး သန့်သန့်မတ်မတ် နေကြတာပဲ။
 ကဲ - ရှိရှိ - မရှိရှိပေါ့ဗျာ။ ဘုရင်ရဲ့ - ရာဇသံ - ပါတယ်။ နင့်တို့အချင်းချင်း သွားတိုင်ပင်ပြီး ဖြီးတော့ - နို့ကို လာ စက်ပြီး ဖြုန်း ရော့ - ရာဇသံ။ ရော့ - နို့တံခမ်း ဟုတ် - ဟုတ်ကဲ။ ခွေး - တော်ဖြီး...

ဖြုန်းဖြုန်းလဲ ဖြုန်းလာနော်၊ ကြာနေလို့ - နို့သာနေမင်တော့ နိုင် - နို့သံ - စားရမယ်။

ကဲ - အားလုံး စုံလောက်
 ပါဖြီးတောလုံးကျွတ်
 အစည်းအဝေးကြီး
 စတင်ပါတော့မယ်။
 သဘာပတိအနေနဲ့
 ပြောချင်တဲ့ ကိစ္စကတော့ ....
 မဟာမြိုင်တောက ကျားဘုရင်က
 ကျွန်ုပ်တို့တောကို [ရှာဖွေ] ဖို့လိက်
 ပါတယ်။ ဒါကို ဖိုးရွှေယုန်က မတော်
 ပြုပါလိမ့်မယ်ခင်များ ....

မဟာမြိုင်တောကြီးသခင် ရာဇာဘုရင် ကျားကြီး
 မဟာက အမိန့်တော်ပေးလျက်သည်။ ရေဖြူသည်
 မြိုင်တောထဲမှ သတ္တဝါ အကောင်ငယ်လေးများ
 သည် - ဝါဒီထံသို့ စားတော်ခေါ်ရန်
 သားငါးများ နေ့စဉ် ဆက်သရမည်။
 မဆက်ပါက - ချက်ချင်းလာ၍ တော
 ကိုသိမ်းမည်။ ----- ဝါဒီကြောက်
 ကြွေးငါ့ နှုတ်ခမ်းမွှေးတော်ကြီးကို
 ဖြည့်ဖြီး ဝါဒီတယ်လောက် အင်အားကြီး
 မည်ကို ခန့်မှန်းကြလော့.....

တောကောင်ကြီးများ နည်းပါးသော ရေကြည်မြိုင် တောတွင်း၌ ဖိုးရွှေယုန်၏ နှိုးဆော်ချက်
 ကြောင့် တောလုံးကျွတ်ညီလာခံကြီး ကျင်းပနိုင်လေသည်။

.... ဒီ ရာဇသံနဲ့ အကျွန်ုပ်
 ဒီ နှုတ်ခမ်း မွှေးတော်ကြီး
 ကိုပါ ဖို့လိက်ပါတယ်....

အနည်းစုဝက်ဝံများက မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်ကြ
 သော်လည်း အများစုကမူ ....

ကျားဆိုတာ - အားကြီး တယ်။ ဒေါသကြီး တယ်။
 ရက်စက်တယ်။ မြန်တယ်။ မိသတ္တု ယင် - ဒုပါ
 မကျန်စား တတ်သတဲ့
 ရှင်မရဲ

ကဲတော်
 အခုဘဲ - ဖြေးဖြေး
 ပါဖို့လား ရှင်

ဖြေးဖြေး

ကဲ - ကဲ - အရေးတော့ ပေါ်နေပြီ။ ခေါင်း
 အေးအေးထားပြီး - ဝိုင်းစဉ်းစား ယင်
 အကြံ ဉာဏ်ပေါ် ခိုင်ပါတယ်။ ငြိမ်ကြပါ။
 တွေးကြပါ။
 အဖြေရှာ
 ကြပါ

သဘာပတိကြီးက လယ်ပေး၏။

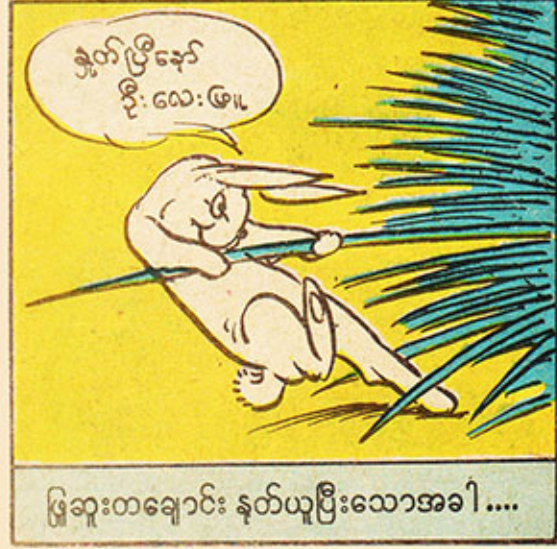
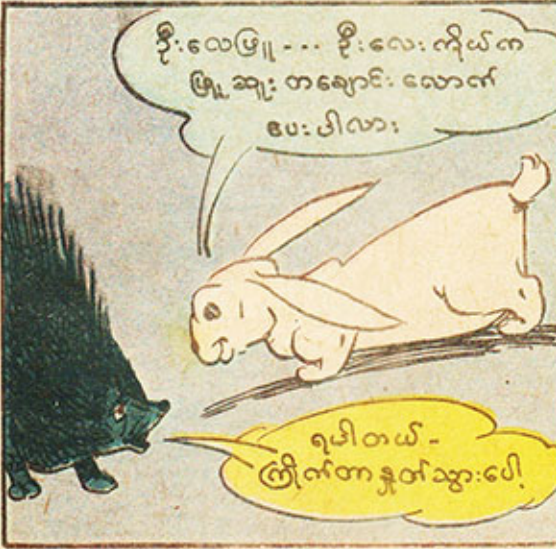
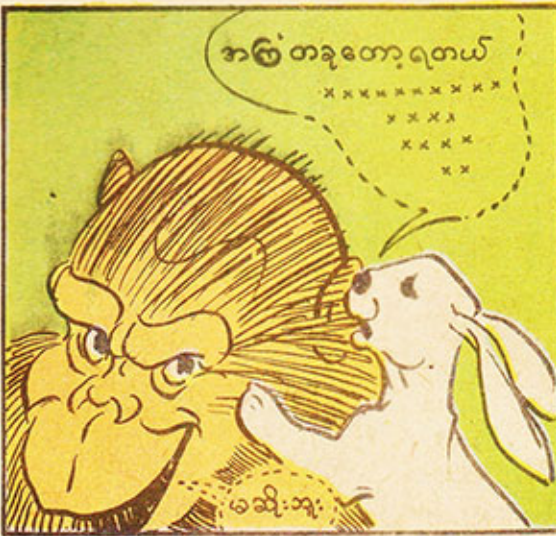

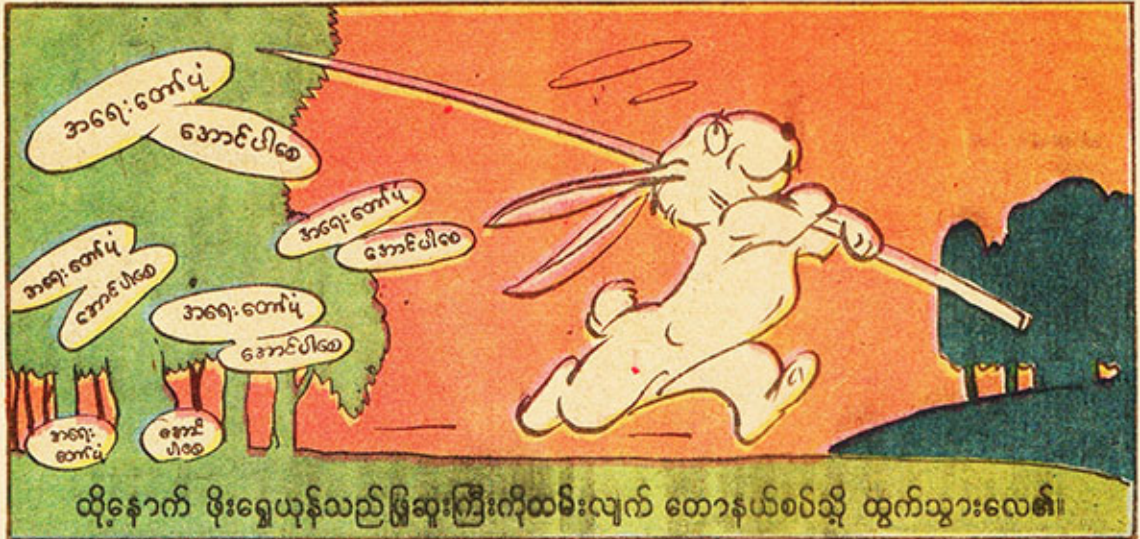
ထိုအချိန်တွင် ဦး ငွေမြဲဆိုသူ မြဲအိုကြီးတ
 ကောင် ရောက်လာသဖြင့် ....

ဖိုးရွှေယုန်သည် အကြံတခုရပြီး ....

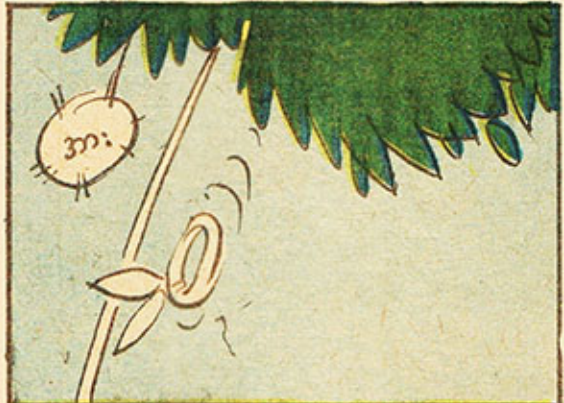

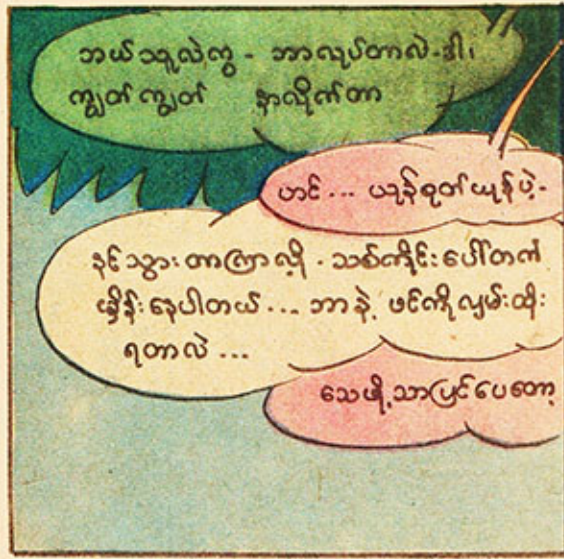
ထိုနောက် မိုးရွာယုန်သည်မြို့ဆူးကြီးကိုထမ်းလျက် တောနယ်စပ်သို့ ထွက်သွားလေ၏။

ကျားတို့နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည့် နေရာသို့ရောက်လျှင် ကျားများကို မတွေ့သဖြင့် ကျားခြေရာများကို ကုန်း၍ကြည့်ရာ ကိုင်ထားသော မြို့ဆူး ထောင်တက်သွားပြီး ....

သစ်ပင်ထက်မှ အသံနှင့်အတူ တစ်ခုခုပြတ်ကျ လာလေသည်။

ဘယ်သူလဲလွ - ဘာလုပ်တကလဲ - ဒါ၊ ကျွတ် ကျွတ် နာလိုက်တာ
ဟင် ... ယုန်စုတ်ယုန်ပဲ့ -
ခုင်သွား တာဇာလို့ - သစ်ကျင်းပေါ်တက် ဖြိုနဲ့ နေပါတယ် ... ဘာနဲ့ ဖင်ကိုလှမ်းထိုးရတယ် ...
သေဖို့သာပြင်ပေတော့

ဟဲဟဲဟဲ ရပါလိမ့်မယ် ဟင်
ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ကျား အမတ်မင်းများ ခုန်ဆင်းလာပြီး ဖမ်းတော့၏။

ရှု ကျွတ် ကျွတ်
ဒီ ယုန် သေနာကောင်လေးကို
[ရာဇသံ] ကိစ္စ ဖြန့်ဖြန့်မေးပြီး
ကိုက် စား မှ ထင်တယ် ကျွတ် ကျွတ်

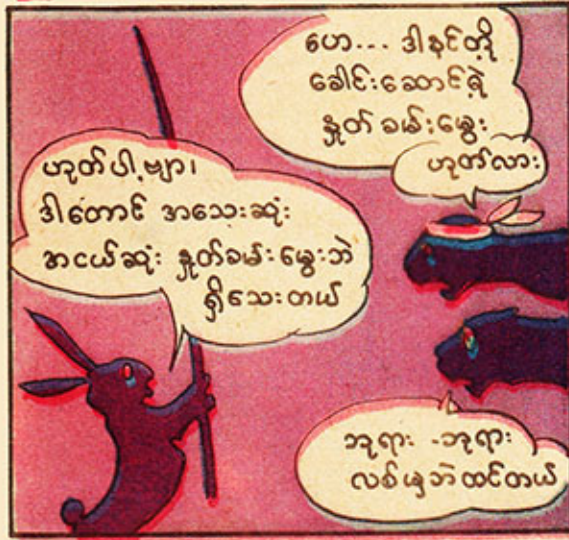
ကိုင်း - ဆိုစမ်း - နိုင် တို့
ဘုရင်က
ဘာတဲ
လဲ

ကျ - ကျ - ကျ နော် ဝှို မှာ - ဘုရင်မရှိ ပေမယ်
ခေါင်း ဆောင် ဇာတ် ကျိ ပါတယ်။ သူက
ခင် များ တို့ ဘုရင် စက် ကို
သိပစိတ် ဆိုးတယ်။

ဆို - တော - ဘာဖြစ်သလဲ

ဆို - တော - ခေါင်း ဆောင် ဇာတ် က
သူ နှုတ် ခမ်း မွေး တော် ဇာတ် ကို
နှုတ် ပေး လိုက်တယ်။ ဘယ် သူ ကို မှ
မေ့ ဘူး တဲ့။ ကျ နော် ကိုင်း ထား တာ
ခေါင်း ဆောင် ဇာတ် ရဲ့ - နှုတ် ခမ်း မွေး တော် ဇာတ် ကို
ပါဘဲ ခင် များ

ဟေ... ဒါ နိုင် တို့
ခေါင်း ဆောင် ရဲ့
နှုတ် ခမ်း မွေး
ဟုတ် လား

ဟုတ် ပါ များ၊
ဒါ တောင် အသေး ဆုံး
အငယ် ဆုံး နှုတ် ခမ်း မွေး ဘဲ
ရှိ သေး တယ်

ဘုရား - ဘုရား
လစ် ဖျတ် ထင်တယ်

ထိုအခိုက် ရေကြည် မြိုင် တောဘက်မှ စူးစူး
ရှရှ အသံကြီး ပေါ်ထွက်လာရာ

ရမ်း... ဝမ်း... ရမ်း... ဝမ်း...

ဟဲ့... ဟဲ့ - ဘာသံလဲဟဲ့

ကျယ်တို့ ခေါင်း ဆောင် ဇာတ် ကို
သိချင်း ဆိုထဲ အသံ ပေါ့ များ၊
ဘယ် လောက် ကောင်း သလဲ

အ နယ် လေး... ဖြန့် မှ... ဖြန့် မှ
ခေါင်း ဆောင် ဇာတ် ကို ဖြောင့် လိုက် တော့ ဟေ
နိုင် တို့ ရေကြည် မြိုင် ကို - မလာ တော့ ဘူး လို့...

ကျား နဲ့ ရင် ဆိုင် - ဖြို ခြဲ နာဝယ် - တစ် ကို တစ် နှစ်
မကြား... အတူ တူ... စဉ်း စေ...
လို ရယ်

ကြိုတင် စီစဉ် ထားသည့် အတိုင်း ညီညီညာ
ညာ တပြိုင်နက် အသံတူပြုလုပ်လိုက်ကြသော
တောကောင်ငယ်များသည် ကျားများထွက်
ပြေးသည်ကို မြင်လျှင် ပျော်မဆုံးဖြစ်၍ နေ
လေသတည်း။

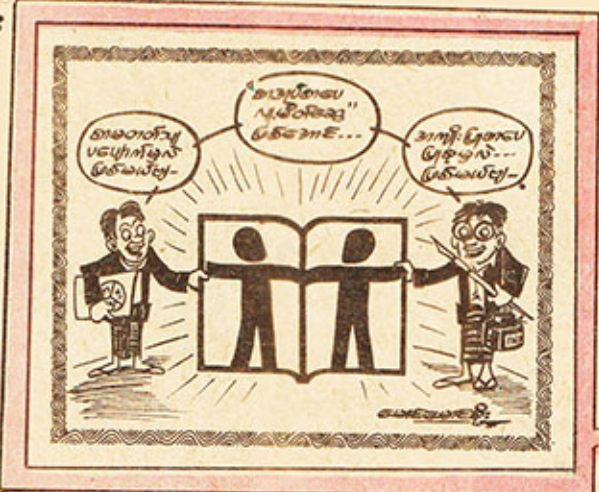

စာအုပ်စာပေ လူ့မိတ်ဆွေ

ကျွန်းမြို့ပွဲ

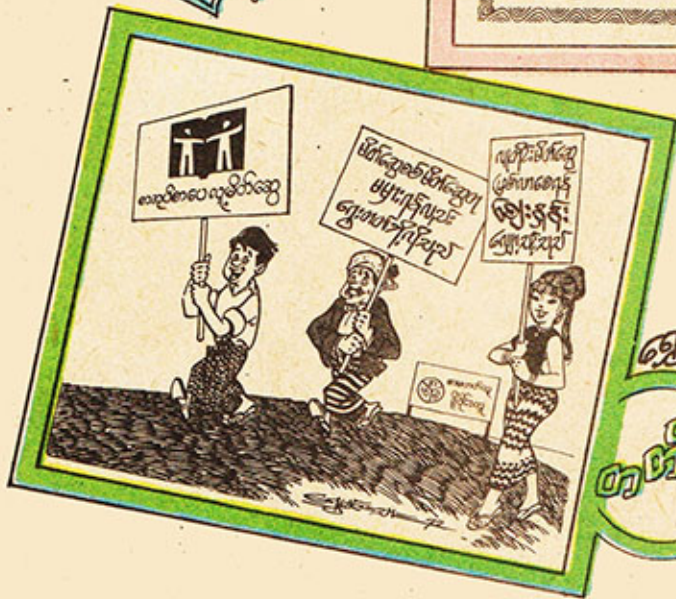
ပထမ

မောင်မောင်လေး

မောင်မောင်စိုး

ဒုတိယ

စွဲမင်းဘား

တတိယ

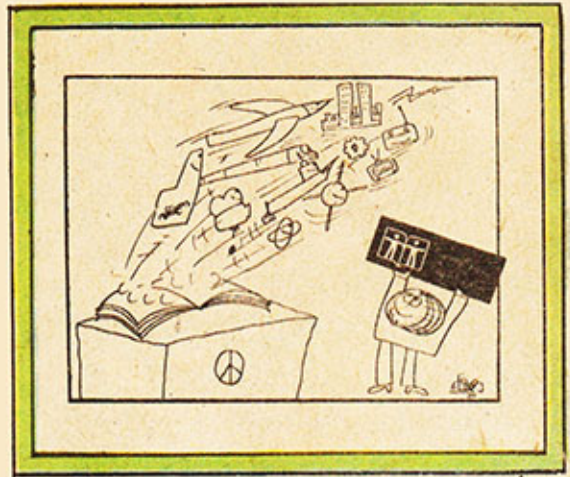
၁၉၇၂ ခု၊ နိုင်ငံတကာစာအုပ်နှစ် အထိမ်းအမှတ်အတွက် အလင်္ကာကျော်စွာ ကာတွန်းဝိဇ္ဇာ ဦးဘဂျမ်းအား ဂုဏ်ပြုသော -

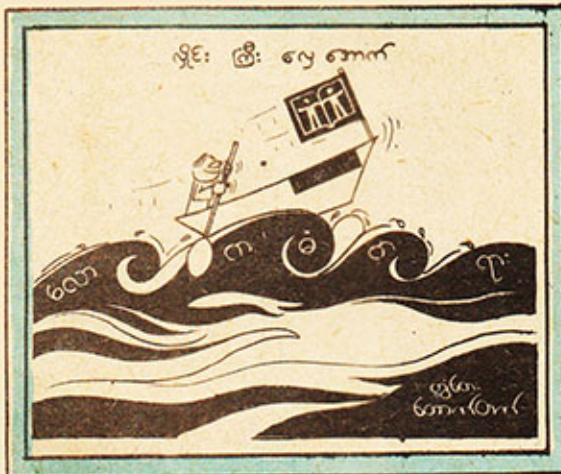

၁၂၀၁

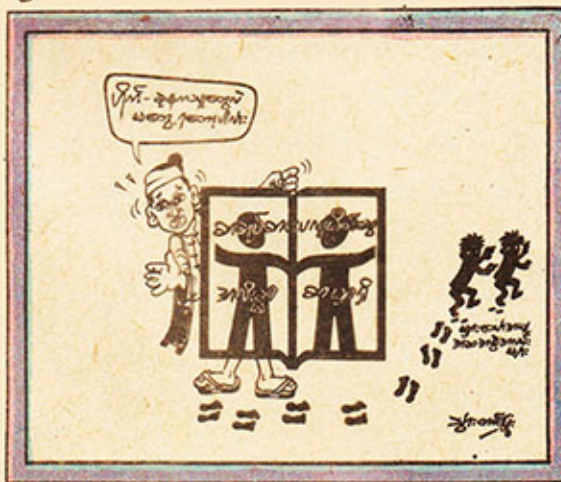
၆၉၈

တွဲတေးတေ၏တေ၏

၀၉:ဆွေ

၇၈:တေ၏

အပိုဆုများ

ရန်ကုန်မြို့ (အောက် ၁၃လမ်း) တန်ဆောင်တိုင်မီးထွန်းပွဲ စာအုပ်စာပေ လူမိတ်ဆွေ ကာတွန်းပြိုင်ပွဲမှ ဆုရ ကာတွန်းများ

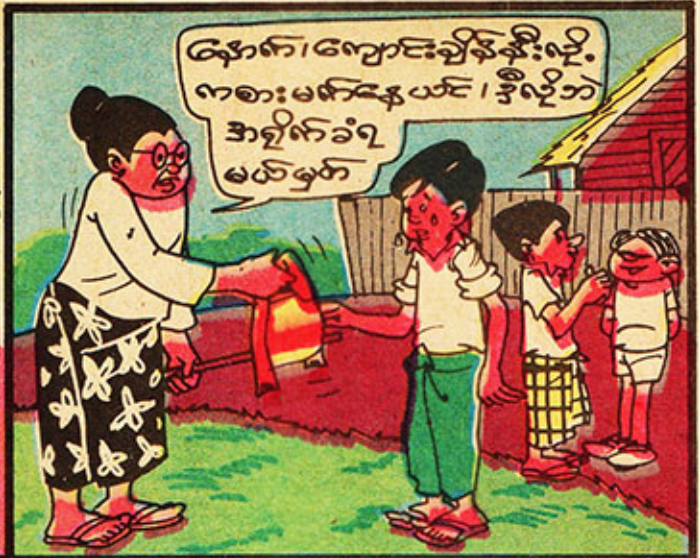

ဒီလိုဆိုတော့လဲ

ဇာတ်လမ်း- မောင် ကြည်ညို
သရုပ်ဖော် /

ကျွန်တော်သည် ကျောင်းချိန်နီးသည်
ထိ ကစားမက်နေသဖြင့် မေမေကရိုက်
ပါသည်။ သူငယ်ချင်းများရွေ့တွင် အ
ရိုက်ခံရသဖြင့် ကျွန်တော် ရှက်မိပါ
သည်။

နောက်၊ ကျောင်းချိန်နီးလို့
ကစားမက်နေတာပဲ။ ဒီလိုဘဲ
အရိုက်ခံရ
မယ်မှတ်

ကျောင်းရောက်ပြန်တော့လည်း ကျောင်းချိန်နောက်ကျသဖြင့်
ဆရာမက ဒဏ်ပေးပြန်ပါသည်။

အပြစ်ဒဏ်မှ လွတ်သော်လည်း ကျွန်
တော်သည် တမနက်လုံး မကျေမနပ်
ဖြစ်နေပါသည်။

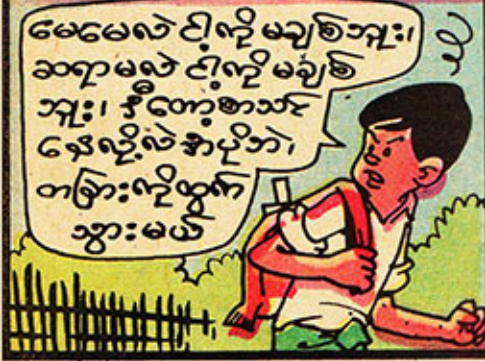
အိမ်ကတော့ ကျောင်းလို အချိန်မီ
လွှတ်မှာပေါ့၊ မင်းလမ်းမှာပင်ဆော့နေ
လို့ အာ နောက်ကျတာ
ဖြစ်မှာဘဲ၊ ခုံပေါ်တစ်
မာတစ်ရုပ်နေ

တကယ်တော့၊ မေမေနဲ့
ဆရာမဟာ- ဘာမဟုတ်
တဲ့ အပြစ်ကလေးကို
ရှေးကြီးခွင့်ကျယ်
လုပ်ကြတယ်၊
ငါ့ကို မုန်းနေကြ
ပြီထင်တယ်

တွေးလေတွေးလေ ကျွန်တော့စိတ်ထဲတွင်
မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်လာပါသည်။ ထို့ကြောင့်
နေ့လယ် မှုစားဆင်းချိန် ကျောင်းမှ တိတ်
တိတ်ထွက်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ကျောင်းနှင့် မနီးမဝေး ရေကန်ကြီးဘေး
ရှိ သစ်ပင်ကြီး တပင်အောက်သို့ ရောက်လာပါသည်။

မေမေလဲ ငါ့ကို မချစ်ဘူး၊
ဆရာမလဲ ငါ့ကို မချစ်
ဘူး၊ ဒီတော့အဘဘ
နေလို့လဲ အပိုဘဲ၊
တခြားကို ထွက်
သွားမယ်

ခုနေ့၊ ငါ့လိုဘာဆရာမ-တွေပင်
ထူးစံအတိုင်း ရိုက်ခွဲမှာဘဲ၊
မေမေအဖို့လဲ ငါ့ကို ရိုက်ဖို့
အပြစ်တခုရသွားတာပေါ့

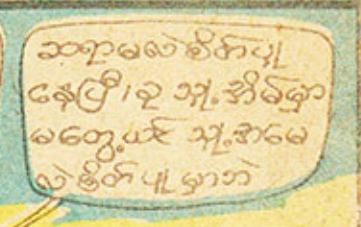
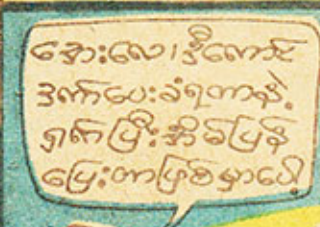
ကြာသော် မည်သို့မျှမစဉ်းစားတတ်တော့သဖြင့် အရှက် ဖျားဖြင့် တပင်လုံး အုပ်ဆိုင်းနေသော သစ်ပင်ကြီးပေါ် သို့ တက်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် သစ်ပင်ကြီးကို မှီကာ အ ချီးချီးတွေးတောနေမိသည်။

ကျွန်တော်သည် သစ်ပင်ပေါ်မှ ဟိုဟို ဆည်သည်ကြည့်ရင်း အချိန်ဖြိုန်းနေစဉ်

သူတို့သည် စကားတပြောပြောနှင့် ကျွန်တော်ရှိရာ သစ်ပင် ကြီးအောက်သို့ လျှောက်လာကြသည်။

ကျွန်တော် ကျောင်းမှ ထွက်ပြေး သည်ကို ဆ ရာမ သိသွားပြီး သူတို့ ကို ကျွန်တော် အိမ်သို့ သွားရှာ ခိုင်းဟန် တူ ပါသည်။

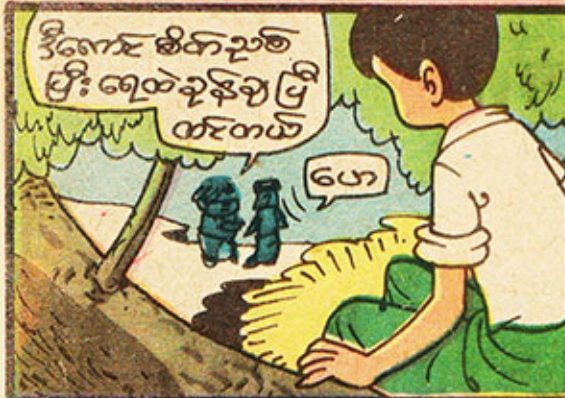
ကျွန်တော်သည် လာစက ထန် စောင်းတွင် တိုင်နေခဲ့ရာ ခုမှ လွယ် အိတ်နှင့် ဘိနပ်ပေးထားခဲ့ကြောင်း သတိရပါတော့သည်။

သူတို့သည် ကျွန်တော်နာမည်ကို တကြော်ကြော် ခေါ်နေကြပါသည်။ ကျွန်တော်တွင် အကြံတခု ပေါက်လာ၍ ပြန်မထူးပါ။

သူတို့သည် ကျောင်းဖက်သို့ ပြန်ပြေးသွားကြပါ သည်။ မကြာမီ ဆရာမ၊ ဆရာကြီးနှင့် ကျောင်း သားအချို့ ရောက်လာကြသည်။

ဒီကောင်မိတ်နှစ် ငါ့အဖေအဖေ ခုနစ်ခုပြု ဖြစ်တယ်

ဟေ

ဟေဟေဟေ! ဆရာကြီး ဂှာပါဒုံး! ကျွန်တော်တို့လေး ရှေ့နစ်ပြုဖတ်တယ်

မကြာမီ မေမေလဲ ရောက်လာပါသည်။ အိမ်သို့ အကြောင်း ကြားလိုက်ဟန် တူ ပါသည်။

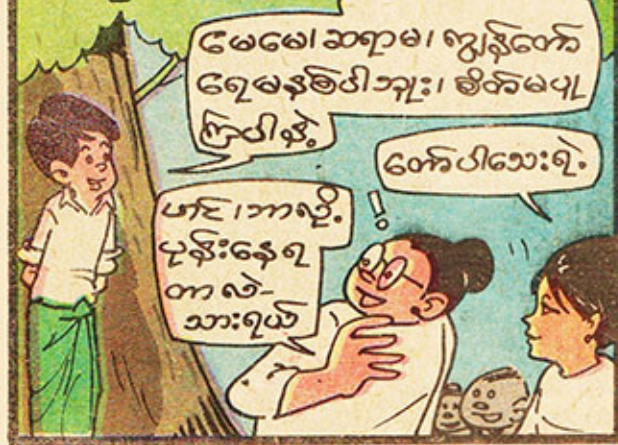

ဟို! ဟိုဒီ! ငါ့ကို ဒီကားလုံးက ရှေ့နစ်သေပြုဖတ်ပြီး မိတ်ပျံနေကြပါလား ဒီလိုဆိုတော့လဲ ငါ့လိုချစ်ကြာသားဘဲ

သားလေးရှေ့ သား-သား နာပြစ်ဆိုးလှ ချစ်လားကွယ်

မနေသာတော့သဖြင့် ကျွန်တော်အောက်သို့ ဆင်းလာ ခဲ့ပါသည်။

မေမေ ဆရာမ၊ ကျွန်တော် ရှေ့နစ်ပါဘူး၊ မိတ်မပျံ ကြပါနဲ့

တော်ပါသေးရဲ့

ဟေ! ဘာလို့ ပုန်းနေရ တာလဲ- သားကွယ်

မေမေရှေ့၊ ဆရာမပါ၊ ကျွန်တော် ရှေ့ နစ်နေကြတယ်ထင်ပြီး၊ ကျွန်တော် ရှေ့နစ်သေတယ် ဆိုဖတ်၊ ဝမ်းသာကြမလားလို့ ခုတော့ ကျွန်တော်အတွက် ဒီကားလုံးမိတ်ပျံကော့ အထင်ပွဲမိတာတွေ ဝန်ခံပါရစေ

ဘာကွယ် ဘာကွယ်

Read more Shwe Thway Journals at

↓ Click below link ↓

<https://www.facebook.com/shwethwayjournal/>